Επεξηγήσεις παραπομπών

1)Χ. Παπαδάτου - Γιαννοπούλου, Λευκάδα Ερευνῶντας, Β΄Κεφάλαιο, Ἀχαϊκές Ἐκδόσεις, Πάτρα 1999.

2) Κ. Μαχαιρᾶς, Ναοί καί Μοναί τῆς Λευκάδος, σελ. 105.

3) Σχετικά μέ τό φλέγον αὐτό θέμα, θέλω νά εὐχαριστήσω πολύ τίς κυρίες Ἑλένη Γράψα πρώην διευθύντρια τῶν ΓΑΚ Λευκάδος καί τήν Κ. Χριστίνα Παπακώστα, δύο ἐξαιρετικές ἐρευνήτριες τοῦ χώρου μας, γιά τίς ἐνδιαφέρουσες καί ἐπικοδομητικές συζητήσεις μας καί τίς πληροφορίες πού μοῦ δώσανε.
4) Τό φρούριο κατά Coronelli, ἐπεξεργασμένο χρωματικά στό βιβλίο: Χ. Παπαδάτου–Γιαννοπούλου, Λευκάδα Ἐρευνῶν-τας, Πάτρα 1999, σελ. 32.

5) Εἶναι ἄξιο ἀναφορᾶς ὅτι τήν χρονιά αὐτή : «ὁ Γενικός Προνοητής Θαλάσσης Φραγκίσκος Γριμάνη, γράφων πρός τήν Ἐ-νετικήν Σύγκλητον, ἐπρότεινε, ὅπως μετατεθεῖ ἡ ἕδρα τοῦ Γενικοῦ Προνοητοῦ Θαλάσσης ἐκ Κερκύρας εἰς Λευκάδα, λό-γω τῆς κεντρικῆς θέσεώς της». (Κ. Μαχαιρᾶς Ἡ Λευκάς ἐπί Ἐνετοκρατίας , Ἀθῆναι 1951, σελ. 131). Ὁ Γριμάνη κατά-λαβε πολύ καλά τήν χωροταξική διάσταση τῆς Λευκάδας ὡς κέντρου τῶν Ἑπτανήσων ἀλλά καί τῆς ἔναντι Στερεᾶς. Ἡ πρότασή του δέν ἔγινε δεκτή. Ἄν γινόταν θά ἄλλαζε ριζικά ἡ εἰκόνα τῆς Χώρας ἀλλά καί τοῦ νησιοῦ γενικῶς.
6) Σύμφωνα δέ μέ τήν ἐρευνήτρια κ. Χριστίνα Παπακώστα στήν διοικητική δομή τῆς Ἐνετίας δέν ὑπῆρχε ἡ ἔννοια τοῦ Διοικητηρίου ὡς κτιρίου. Κτίριο Διοικητηρίου δέν ὑπάρχει οὔτε καί στήν Κέρκυρα. Ἡ Διοίκηση ἀσκοῦνταν κεντρικά καί ἄνωθεν. Τό κτίριο ἦταν γιά τό τοπικό Συμβούλιο.
7) Andrè Grasset de Saint Sauveur,Voyage historique, littéraire et pittoresque dans les isles et possessions ci-devant vénitiennes du Levant, Παρίσι, 1800.

8) Ἀνεξάρτητα τό τί ἔλεγαν ἦταν ὅλοι κοινοί κατακτητές.
9) Θά πρέπει νά ὑπενθυμίσουμε ὅτι νά νησιά εἶχαν διαφοροποιημένα πολιτεύματα: Στήν Κέρκυρα καί Ζάκυνθο τό πολίτευμα ἦταν ἀριστοκρατικό, στήν Κεφαλληνία καί Κύθηρα ἦτα ἀριστοκρατικο - ριζοσπαστικό καί στήν Λευκάδα δημοκρατικό. (Κ. Μαχαιρᾶς, Ἡ Λευκάς ἐπί Ἐνετοκρατίας (1684-1797), Ἀθῆναι 1951, σελ. 303).

10) Μιά καί τότε ὑπῆρχαν μόνο ξύλινες ἐπενδύσεις. Οἱ ἐπενδύσει μέ λαμαρίνα ἀρχίζουν ἀπό τήν δεκαετία τοῦ 1920.

11) Εἶναι γνωστόν ὅτι τά διάσημα βουλεβάρτα τοῦ Παρισιοῦ, ἀκτινωτά γύρω ἀπό τήν Ἀψίδα τοῦ Θριάμβου πού γίνανε τό 1856, ἔγιναν μέ ἀποκλειστικό σκοπό νά διασπαστοῦν οἱ φτωχογειτονιές πού εἶχαν ἀρχίσει πάλι τίς ἐξεγέρσεις, ὥστε νά μπορεῖ νά εἰσβάλει τακτικός στρατός γιά τήν καταστολή τους.

12) Οἱ τρεῖς ἀπεικονίσεις, 8,9,10, ἀπό Bonamore A. Dis. Canedi Inc. Santa Maura, l’antica Leucade, ora quartier generale della Legione italo-ellenica / Strada di S.

Maura. Veduta del Boschetto, giardino pubblico.- Piazza e strada del Bazar.- Piazza principale di S. Maura, parte orientale. Anno pubblicazione: 1878.

13) Εὐχαριστῶ πολύ τήν κ. Χ. Παπακώστα γιά τήν μετάφραση τοῦ κειμένου τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας.

14) Κατάλογος Ἐκθέσεως Φωτογραφιῶν ἀπό τό Ἀνασκαφικό Ἔργο καί τά ταξείδια τοῦ W. Dörpfeld. Διεθνές Συνέδριο πρός τμήν τοῦ W. Dörpfeld, Γιορτές Λόγου καί Τέχνης Λευκάδας 2006.

15) Τυπογραφεῖον Ἀ. Κουλουμπῆ, ἐν Πάτραις 1937,
16) Ὁ Ἰω. Ν. Σταματέλος, λόγιος τοῦ 19ου αἰῶνα δημοσιεύει τό 1852 στό περιοδικό «ΝΕΑ ΠΑΝΔΩΡΑ», Τόμος 3, Ἀρ. 63, ἄρθρο μέ θέμα: «Ὁ πρός τήν ἀρχαιολογίαν ἔρως ἐν τῇ νήσῳ Λευκάδι (Ι. Ν. Σταματέλος, Λευκάδιος)». Βρισκόμαστε στά μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα. Καί μέ ἐκπληξη βλέπουμε πόσοι ἀσχολοῦνται μέ τήν ἀρχαιολογία καί ἔχουν μάλιστα ὀργανώσει μικρά μουσεῖα μέ ἀξιόλογα εὑρήματα κυρίως στόν χῶρο τῶν νομισμάτων. «Ταῦτα δ' εἰσί τῶν Κ.Κ. Δρ. Δ. Πετριτσοπούλου (β), Δρ. Σπ. Ζαμπελίου, Δρ. Π. Κατσαΐτου (γ), Κυρ. Φ. Δάστονος, Κυρ. Ν. Ζαμπελίου, καί Κυρ. Ανδ. Σταύρου.

17) Η Τράπεζα Αθηνών λειτούργησε ως Τραπεζικός Ὀργανισμός ἀπό τό 1893 έως τό 1953. (el.wikipedia.org/wiki/ Τράπε-ζα_ Αθηνών_(1893-1953).

18) Χαρά Παπαδάτου – Γιαννοπούλου, ΓΙΟΡΤΕΣ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ 50 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, Πάτρα, Ἰούνιος 2005. Προσωπική μαρτυρία.

19) Χαρά Παπαδάτου-Γιαννοπούλου, Οἱ πρωτεργάτες καί ἐμεῖς, Εἰσήγηση στήν ἡμερίδα γιά τά 60 χρόνια τῶν Γιορτῶν Λόγου καί Τέχνης,πού διοργανώθηκε ἀπό τό Πνευματικό Κέντρο Λευκάδας, Ἰούλιος 2015.

20) Τίς φωτογραφίες 29-31 πῆρα τό περασμένο Πάσχα τοῦ 2019.